

תת"ע 3906/11-13 - מדינת ישראל נגד דוד עדרי

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תתע"א 3906-11-13 מדינת ישראל נ' עדרי
בפני כבוד השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד עדרי

הנאשמים

הכרעת דין

בפתח החלטתי אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם וזאת מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה בניגוד לתקנה 54(א) בתקנות התעבורה.

ראיות המדינה נשענו על מדידת מכשיר מסוג ממל"ז.

הלכה ותיקת שנים היא כי תנאי ליכולת המדינה להישען על מדידת מכשיר כמי שמוכיחה נהיגה במהירות העולה על המותר הוא הוכחת בדיקות המכשיר בתחילת משמרת השיטור ובסיומה.

(ראה בעניין זה את ע"פ 4682/01 גבריאלי לוי נגד מדינת ישראל)

תנאי לתקינות המדידה הוא ביצוע ארבע בדיקות למכשיר המודד (בדיקה עצמית, בדיקת תצוגה, בדיקת תיאום כוונות ובדיקת מרחק קבוע/מהירות אפס).

שוטר המבצע בדיקות אלה בתחילת ובסיום משמרת, אמור לסמן את תוצאות הבדיקות בנספח מיוחד המהווה חלק מחומר הראיות עליו רשאית המדינה להישען ככל שתבקש היא להוכיח תקינותו של המכשיר המודד.

אין חולק כי הסימון V על ידי אנשי המשטרה בטופס זה כוונתו לתקינות המדידה (קל וחומר כאשר מוסיף השוטר לצד סימון זה את המילה "תקין" (וראה בעניין זה את פסיקת בית המשפט המחוזי מרכז בפרשת בר כוכבא ואת רע"פ 4150/15 גד בר כוכבא נגד מדינת ישראל באותו העניין).

אלא, שכאשר מעומת שוטר בחקירתו הנגדית עם משמעות הסימן שהוא עצמו סימן, וכאשר אותו השוטר בחקירתו מעיד כי משמעות הסימן הינה **מיקום הבדיקה בלבד**, הרי שעדות זו משמיטה את הקרקע מפני הנחת בית המשפט הבסיסית לפיה משמעות ה-V היא תקינות הבדיקה.

בפרשה שבפני שאל הסנגור את השוטר ע.ת 1 שאלה ישירה בעניין זה:

(עמוד 11 שורה 28 לפרוטוקול)

"ש - אני רואה שאתה מסמן בשורה הראשונה ובכל השורות, יש 4 שורות, אתה מסמן V ואתה רושם בשוקת תקין.

ת - נכון.

ש - מה משקף ה-V

ת - ה-V מציין כי הבדיקה בוצעה ומה שמציין "בשוקת תקין" אומר את המיקום של הבדיקה."

בחקירתו החוזרת של העד לא התבקש הוא להסביר דבר מעבר לתשובתו לעיל וכך נותר ב"כ הנאשם עם טענה רלוונטית בסיכומיו לפיה סימוני השוטר אינם מעידים בהכרח על תוצאות בדיקה תקינה אלא על מיקומה בלבד ולכל היותר כי היא בוצעה.

אדגיש כי לו היה מבהיר השוטר בתשובתו כי משמעות המילה "תקין" היא לא אחרת מתוצאות הבדיקה, או אז ניתן היה לגשר על הפער שבין טענות הנאשם לעמדת המדינה, אלא שתשובת השוטר לעיל חד משמעית ואין אני סבור כי ניתן או צריך לפרשה בהכרח לרעת הנאשם. העד הוא אשר בחר לפרש את התנהלותו בזמן הבדיקה והוא אשר קבע ופרש את משמעות סימניו שלו עצמו.

ביחס לבדיקת תיאום הכוונות, אישר השוטר ע.ת 1 כי זו בוצעה בתחילת משמרת על עמוד תאורה מספר 53/4 מול הכניסה למתקן המשטרה בשוקת.

מאחר ובדיקה זו מחייבת העברה אופקית ואנכית של קרן המכשיר על גבי גוף דומם צר בעל כושר החזר, חייב עמוד הבדיקה לענות על דרישה צורנית זו (צורת האות T).

בסיום המשמרת בוצעה הבדיקה ע"ג אנטנת קשר שצורתה סומנה כ-T (סעיף 1 בת/1) ואילו בתחילת המשמרת נותר העמוד עליו בוצעה הבדיקה ללא כל אינדיקציה צורנית וללא כל מידע ממשי באשר למיקומו של העמוד הרלוונטי.

אף שחובה על בדיקת התיאום להתבצע כלפי עמוד בו רקע שמיים נקי מהפרעות, אישר ע.ת/1 בעדותו כי ליד עמוד התאונה יש עמודי תאורה נוספים. לשיטתו נבחר עמוד זה דווקא מאחר והוא אשר היה הקרוב אליו ביותר (ראה עמוד 13 לפרוטוקול שורות 1 עד 4)

ניכר היה כי הסנגור אינו חומק ממתן כל הזדמנות לתת לעד אפשרות להסביר את מבנה העמוד עליו בוצעו הבדיקות:

"ש- עמוד התאורה אותו ציינת, אתה יכול לומר מה רוחבו או גובהו, יש לך נתונים?

ת - לא, אני לא מודד עמודי תאורה."

גם כאן החקירה החוזרת לא הניבה הסבר ברור באשר לתכונות העמוד אשר שימש את ע.ת/1 לבדיקה כך גם לא התבקש בית המשפט לבצע ביקור במקום לבחינה ויזואלית של העמוד.

אדגיש כבר בשלב זה ולמען הסר כל ספק, כי שוטר **אינו נדרש** בכל בדיקת תחילת או סיום משמרת לציין את גובה או רוחב עמודי הבדיקה.

די אם יציין את מיקומו של העמוד עליו בוצעה הבדיקה וככל שתחלוק ההגנה על תקינותו של עמוד זה מלשמש לתקפות הבדיקה, ניתן בחקירה חוזרת או בביקור במקום לסלק את הספק שמעלה ההגנה.

אולם, כאשר לא מתקבלת בחקירה חוזרת כל הבהרה וכאשר בחקירה הראשית עלה חוסר יכולת להסביר את מבנה העמוד ואת עמידתו בתנאי רקיע פנוי מאחוריו, וכאשר לא מתבקש כל ביקור במקום, נותרות השאלות שמעלה ההגנה בסיכומיה ללא כל מענה.

עדותו של ע.ת. 2 באה לשפוך אור על תהליך בדיקת המכשיר במעבדה (בדיקת כיוול ותקינות חצי שנתית).

לצורך הוכחת תקינותה של בדיקה זו (בתקינות זו כפר הנאשם) הציגה המדינה את כרטיס המכשיר ת/5 מלווה בתע"צ רלוונטי ת/4.

אלא, שכאשר הגיע לעדות ע.ת. 2 ביחס לבדיקות שביצע למכשיר, התברר כי כל תוצאות הבדיקות מצויות במעבדה, אלה לא הובאו כלל על ידו לעדות בבית המשפט ולמעשה אין אינדיקציה לתקינות הבדיקות בת/5 זולת עצם ביצוע הבדיקות עצמן.

לו במסגרת עדות משלימה הייתה מבקשת המדינה להגיש את תוצאות הבדיקות עצמן, יותר מסביר כי רשות זו הייתה ניתנת לה, אך בהיעדר כל בקשה להבהיר את "ערפל" הבדיקה התקופתית, נותר שוב בית המשפט ללא ידיעה ברורה מעבר לכל ספק סביר באשר לכיולו של המכשיר הספציפי בפרשה זו או בקשר לתקינותו התקופתית.

צרוף שלושת האירועים לעיל יצר בפרשה זו ספק שהוא גם סביר באשר לתקינותו וכיולו של המכשיר אתו נמדד הנאשם.

על פניו המדובר בנתונים אותם במאמץ לא גדול יכלה המדינה להבהיר ולסלק הספקות שצפו, אך בסופו של יום המדובר בשיטת משפט אדוורסארית ואין זה מתפקידו של בית המשפט לנהל את התביעה בתיק. משבחרה המדינה משיקוליה להותיר נושאים מהותיים תחת חוסר וודאות, ומשבחרה ההגנה להתנהל באופן המדגיש מתוך החקירה הנגדית את אותו חוסר הודאות, לא נותר בסופו של יום אלא הספק הסביר בגינו אני מחליט לזכות את הנאשם ולו מחמת הספק.

ניתנה היום, ג' תשרי תשע"ו, 16 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים